

allerede findes i den gjældende Lov af 29de December 1857. Det er Regler, der allerede ere anvendte administrativt, kun er der at bemærke, at hele Udgiften har maattet afholdes af Statskassen, idet jeg ganske vist kan tage et Ansvar for at disponere over Midler af Statskassen, men selvfølgelig ikke har kunnet udfordre Penges af Amts- og Bykasser, kommunale Kasser.

Den anden Paragraf skal jeg oplæse: „Paa Løsepladser for Affald eller under lignende Forhold, hvorved Svinedifteritis kan befrygtes let at ville optaa eller at kunne forplantes videre, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til, efter Forhandling med det veterinære Sundhedsraad, at forbyde Svinehold samt enhver Anvendelse af de dertil hidtil benyttede Bygninger, ligesom ogsaa til, naar Saadant skønnes fornødent, at lade samtlige derværende Svin nedslaa — Alt mod Erstatning for det derved forarsagede direkte Tab for Private, hvilken Erstatning udredes af Statskassen.“ Med Hensyn til den Maade, hvorpaa Paragrafen vil være at anvende og navnlig med Hensyn til den nærmere Paapegning af de Tab, der kan være Tale om at erstatte, da skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa for Dieblirket. Jeg tror, at Forhandlingen derom vil være bedre paa sin Plads, naar vi komme til Behandlingen af selve Lovforslaget. Som de Herrer have villet høre, hvis de have fulgt Oplæsningen, er denne Paragraf allerede tilbels, men ogsaa kun tilbels, bragt til Anvendelse, forsaavidt Befættningerne ere nedslaaede, men de andre Foranstaltninger have selvfølgelig ikke administrativt kunnet træffes, idet det er et saadant Indgreb i den personlige Næringsret, i Folks Bedrift, at Lovgivningsmagtens Samthkke er nødvendig. — § 3 giver Bestemmelser, forsaavidt man ikke finder Anledning til at benytte § 2, og gaar navnlig ud paa, at der under Forhold som de i § 2 omhandlede kan paahydes de til Forhindring af Sygdommens Udbredelse fornødne Indskrænkninger med Hensyn til Svinehold paa de nævnte Pladser, saasom Slaegtning under offentligt Tilsyn, Forbud mod Salg eller Bortbringelse paa anden Maade af levende Svin til ueblikkelig Slaegtning. — § 4 gaar ud paa at paatalde Befolkningens Medvirken med Hensyn til Sygdommens Smødegaaelse gennem Kommunerne. Jeg tror ogsaa, jeg gjør rettest i at oplæse denne Paragraf, for at det kan staa de Herrer klart, hvorledes man har tænkt sig, at dette Forhold skulde ordnes. Den lyder saaledes: „Naar det af Politimesteren forlanges, er

vedkommende kommunale Bestyrelse pligtig til at yde ham Bistand ved Udbøvelsen af Tilsynet med Sundhedstilstanden blandt Svinebefættningerne i Kommunen. Til Baretagelsen af dette Hverv udmelde de kommunale Bestyrelser det efter Politimestrenes Skjøn fornødne Antal af dertil egnede Mænd. Enhver i Kommunen bostidende myndig Mand er pligtig til at modtage saadan Udmeldelse, medmindre han har fyldt sit 60de Aar eller ved lovligt Forfald er forhindret. — Nærmere Regler for Udførelsen af Tilsynet kunne gives af Indenrigsministeren“. De i Paragrafen omtalte Regler ere under Udarbejdelse og de ville, forsaavidt Lovforslaget, særlig denne Paragraf, som det efter min Mening haster ikke lidt med, naar den skal komme til Rytte, gennemføres, hurtig blive givne. Det er ikke uden Exempel, at man har paataldt den kommunale Medvirken under særlige Forhold, ja, endogsaa under almindelige Forhold; saaledes kan jævnføres Landkommunalloven af 6te Juli 1867 § 30 og Loven af 18de Juli 1870 § 8 om Brændevinshandel; i disse er Kommunernes Medvirken forudsat i forskellige Retninger, som jeg tør sige i hvert Fald ere noget parallelle med det her Foreslaaede.

Lovforslagets næstsidste Paragraf handler om Strafsansvaret for Overtrædelse. Den skal jeg ikke dvæle ved, da det er de sædvanlige Bestemmelser. Endelig bestemmer den sidste, § 6, at denne Lov strax træder i Kraft. Lovforslaget er ledsaget af Bemærkninger, som maaste ville findes noget sparsomme. Det turde have sin Forklaring i Omstændighederne og deri, at man har tilveiebragt det hurtigt, men jeg antager, at det for mig vil være rettest til Supplering af disse Bemærkninger nu at gaa over til at give en Udsigt over, hvad der er passeret, hvorledes der særlig fra Regjeringens Side er forholdt ligeoverfor hele den Svinesygdom, som vi nu ere bleve plagede med, og jeg skal tillige leilighedsvis udtale min Opfattelse af Forholdene. Det Første, der her kommer i Betragtning, er det Forbud, som under 29de Oktober blev udstedt mod Indførsel fra Sverig her til Landet af levende Svin samt raa Dele af dette Dyr. Den 25de Oktober modtog Udenrigsministeriet og tillige Indenrigsministeriet Underretning igjennem en Konsul i Malmø om, at en særlig smitsom Sygdom var udbrudt i Sverig. Den 27de Oktober blev dette hele Forhold gjort til Gjenstand for Overveielse af det veterinære Sundhedsraad, og den 29de om Formiddagen blev Indførselsforbud udstedt. Jeg nævner disse Datoer, fordi jeg